

[Indenrigsministeren]

ikke har fået en ordentlig, tilbunds gående, seriøs og grundig debat. Jeg synes, at debatten forud for i dag og debatten i dag har vist, at de, der har villet ytre sig, har haft lejlighed til at ytre sig.

Desuden skal jeg oplyse, at både Foreningen af Københavnske Kommuner, Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen samt Københavns og Frederiksberg kommuner har været til møder hos mig i sagens anledning. I øvrigt har jeg talt med en hel række kommunalbestyrelsesmedlemmer om det.

Når sagen blev forelagt som et aktstykke, skete det, fordi vi vurderede, at et lovforslag ville have taget længere tid at få gennem tinget, og vi ønskede, at kommunerne så tidligt som muligt fik besked om disse ting. Hvis man sidder og morer sig over, at sagen alligevel trak i langdrag, skal jeg gøre opmærksom på, at det jo ikke var regeringens hensigt, at dette skulle trække i langdrag. Det var der vist andre der havde interesse i.

Jeg skal endelig over for hr. Dræbye, som takkede for saglig dialog under forhandlingerne med regeringen, kvittere og sige tak i lige måde, ikke alene til det radikale venstre, men også til fremskridtspartiet for en saglig dialog igennem den uge, der er gået.

Jeg skal sluttelig anbefale at vedtage beslutningsforslaget.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige til indenrigsministeren, at det egentlig ikke er særlig rigtigt af indenrigsministeren at sige, at en sag af den størrelsesorden, der behandles på ti dage i folketinget, derved bliver trukket i langdrag. Det er en sag af ganske stor betydning for landets kommuner og for kommuneskatteyderne, og ti dage til at ekspedere den sag er meget hurtigt, fru indenrigsminister.

Så vil jeg godt sige til fru Yvonne Herløv Andersen, der siger, der ikke er så megen forskel på den procedure, der er anvendt, at den tidligere regerings aktstykke om bloktilskuddene var i fuldstændig overensstemmelse med loven om bloktilskud og deres fordeling og beregning. Den nuværende regerings aktstykke er ikke i overensstemmelse med den lovgivning. Det er en reel ændring af byrdefordelingen kommunerne imellem og burde derfor være behandlet i et lovforslag. Når indenrigsministeren siger, at det mente rege-

ringen ikke, og lader forstå, at det faktisk var rigtigt, at det blev behandlet som aktstykke, vil jeg gerne sige, at der er et flertal i folketinget for den opfattelse, at denne sag burde have været behandlet som et lovforslag. At det radikale venstre ikke ønskede at stå ved, hvad det selv havde sagt, forandrer ikke den kendsgerning, at et flertal i folketinget har en anden opfattelse af den sags behandling end indenrigsministeren og regeringen.

Dernæst vil jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, som gerne ville have vor tilslutning til en generel bemærkning om, at vi ville føre tingene tilbage, det øjeblik vi måtte have magt dertil eller mulighed derfor, at det kan vi ikke gøre af tre grunde, dels den, som fru Ingerlise Koefoed selv nævnte, af tekniske grunde, og dels fordi der er dele af dette forslag, som vi er enige i, men der er endnu flere dele, vi ikke kan være enige i. Ud fra dette soleklare grundlag kan vi ikke generelt sige, at det alt sammen skal føres tilbage til det hidtidige.

Til hr. Gammelgaard og andre, som har sagt, at der jo er givet oplysninger om de beskæftigelsesmæssige virkninger af forslaget og dets konsekvenser, ikke blot selve beskæftigingen, men også de virkninger, det ville have i kommunerne, vil jeg sige, at jeg ved da udmærket godt, at der er givet en oplysning om, at man skønner, at virkningen på selve det kommunale område »kun« er af størrelsesordenen 2.000 ansatte. Men uden for de offentligt ansattes kreds er der jo tusinder af mennesker, hvis beskæftigelse bliver berørt af dette: for 255 mill. kr. institutionsbyggerier, for 100 mill. kr. kloakanlæg. Det er alene på de to poster 350 mill. kr., hvad der betyder mindre beskæftigelse i en lang række entreprenørvirksomheder og øvrige firmaer. Der er altså tale om langt flere arbejdsløse som resultat af dette, end der er oplyst. I øvrigt ligger det jo sådan, at der også er et papir i bunken, s. 217, hvoraf det fremgår, at budgetdepartementet har oplyst, at man ikke mener, det er muligt at give noget endeligt skøn over de samlede økonomiske og beskæftigelsesmæssige virkninger af forslaget.

Dernæst vil jeg gerne sige til ministerens manglende reaktion på min forklaring på, hvordan dette vil tage sig ud set med kommunale øjne. Jeg redegjorde for, hvorfor man ikke kan anse væsentlige dele af spareforslagene som statslige bidrag til en kommu-